

P.Z. br. 883

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-03/20-01/46

URBROJ: 65-20-02

Zagreb, 19. ožujka 2020.

Hs**NP*022-03/20-01/46*65-20-02**Hs

ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA

PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA

Na temelju članaka 178. i 192, a u svezi članka 207.a Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem *Konačni prijedlog zakona o potvrđivanju Ugovora između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Sjedinjenih Američkih Država koji predstavlja instrument predviđen člankom 3. stavkom 2. Sporazuma o izručenju između Europske unije i Sjedinjenih Američkih Država potpisanog 25. lipnja 2003., u pogledu primjene Ugovora o izručenju potpisanog 25. listopada 1901., koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 19. ožujka 2020. godine.*

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila Dražena Bošnjakovića, ministra pravosuđa, mr. sc. Josipa Salapića i Juru Martinovića, državne tajnike u Ministarstvu pravosuđa, te Ivana Crnčeca i Vedranu Šimundžu Nikolić, pomoćnike ministra pravosuđa.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

P.Z. br. 883

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Klasa: 022-03/19-11/58
Urbroj: 50301-25/06-20-13

Zagreb, 19. ožujka 2020.

Hs**NP*022-03/20-01/46*50-20-01**Hs

REPUBLIKA HRVATSKA
65 - HRVATSKI SABOR
ZAGREB, Trg Sv. Marka 6

Primljenost:	19-03-2020			
Klasifikacijska oznaka:	022-03/20-01/46		Org. jed.	65
Drudžbeni broj:	50-20-01		Pril.	1
			Vrij.	9)

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Konačni prijedlog zakona o potvrđivanju Ugovora između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Sjedinjenih Američkih Država koji predstavlja instrument predviđen člankom 3. stavkom 2. Sporazuma o izručenju između Europske unije i Sjedinjenih Američkih Država potpisanog 25. lipnja 2003., u pogledu primjene Ugovora o izručenju potpisanog 25. listopada 1901.

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 - pročišćeni tekst i 5/14 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 207.a Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, br. 81/13, 113/16, 69/17 i 29/18), Vlada Republike Hrvatske podnosi Konačni prijedlog zakona o potvrđivanju Ugovora između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Sjedinjenih Američkih Država koji predstavlja instrument predviđen člankom 3. stavkom 2. Sporazuma o izručenju između Europske unije i Sjedinjenih Američkih Država potpisanog 25. lipnja 2003., u pogledu primjene Ugovora o izručenju potpisanog 25. listopada 1901.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila Dražena Bošnjakovića, ministra pravosuđa, mr. sc. Josipa Salapića i Juru Martinovića, državne tajnike u Ministarstvu pravosuđa, te Ivana Crnčeca i Vedranu Šimundžu Nikolić, pomoćnike ministra pravosuđa.

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA
O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE HRVATSKE I
VLADE SJEDINJENIH AMERIČKIH DRŽAVA KOJI PREDSTAVLJA
INSTRUMENT PREDVIĐEN ČLANKOM 3. STAVKOM 2. SPORAZUMA O
IZRUČENJU IZMEĐU EUROPSKE UNIJE I SJEDINJENIH AMERIČKIH DRŽAVA
POTPISANOG 25. LIPNJA 2003., U POGLEDU PRIMJENE UGOVORA O
IZRUČENJU POTPISANOG 25. LISTOPADA 1901.**

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU
VLADE REPUBLIKE HRVATSKE I VLADE SJEDINJENIH AMERIČKIH DRŽAVA
KOJI PREDSTAVLJA INSTRUMENT PREDVIĐEN ČLANKOM 3. STAVKOM 2.
SPORAZUMA O IZRUČENJU IZMEĐU EUROPSKE UNIJE I SJEDINJENIH
AMERIČKIH DRŽAVA POTPISANOG 25. LIPNJA 2003., U POGLEDU PRIMJENE
UGOVORA O IZRUČENJU POTPISANOG 25. LISTOPADA 1901.**

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovoga Zakona sadržana je u članku 140. stavku 1. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 – pročišćeni tekst i 5/14 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I CILJ KOJI SE DONOŠENJEM ZAKONA ŽELI POSTIĆI

Obveza sklapanja Ugovora između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Sjedinjenih Američkih Država koji predstavlja instrument predviđen člankom 3. stavkom 2. Sporazuma o izručenju između Europske unije i Sjedinjenih Američkih Država potpisanog 25. lipnja 2003., u pogledu primjene Ugovora o izručenju potpisanog 25. listopada 1901. (u daljnjem tekstu: „Ugovor“), proizašla je iz činjenice da je Republika Hrvatska kao članica Europske unije dužna slijediti utvrđeni pravni okvir Europske unije, a Sporazumom o izručenju između Europske unije i Sjedinjenih Američkih Država od 25. lipnja 2003. (SL L 181/27, 19.7.2003.) predviđeno je da će države članice rješenja iz postojećih dvostranih međunarodnih ugovora o izručenju, koje imaju sklopljene sa Sjedinjenim Američkim državama prilagoditi navedenom tzv. „krovnom Sporazumu“ izmjenom postojećih ili sklapanjem novih ugovora, sukladno članku 3. stavak 2. citiranog Sporazuma. Postupci izručenja između Republike Hrvatske i Sjedinjenih Američkih Država temelje se na Ugovoru između Kraljevine Srbije i Sjedinjenih Američkih Država o uzajamnom izdavanju odbjeglih od pravde potpisanom 25. listopada 1901. koji je Republika Hrvatska preuzela sukcesijom nakon osamostaljenja, a čije brojne odredbe nisu u skladu sa suvremenom praksom izručenja.

Odluku o pokretanju postupka za sklapanje Ugovora, Vlada Republike Hrvatske donijela je na sjednici održanoj 29. kolovoza 2019. godine. Odluku o izmjenama Odluke o pokretanju postupka za sklapanje Ugovora, Vlada Republike Hrvatske donijela je na sjednici održanoj 28. studenoga 2019. godine. Odlukom o izmjenama Odluke određena je izmjena naziva Ugovora te je nacrt Ugovora zamijenjen novim nacrtom Ugovora koji je sastavni dio Odluke o izmjeni Odluke o pokretanju postupka za sklapanje Ugovora.

Nakon što su pregovori uspješno okončani, Vlada Republike Hrvatske je na sjednici održanoj 28. studenoga 2019. godine donijela Zaključak, kojim je prihvaćeno Izvješće o vođenim pregovorima za sklapanje Ugovora.

Ministar pravosuđa Dražen Bošnjaković, u ime Vlade Republike Hrvatske, potpisao je Ugovor u Washingtonu 10. prosinca 2019. U ime Vlade Sjedinjenih Američkih Država Ugovor je potpisao William P. Barr, glavni državni odvjetnik Sjedinjenih Američkih Država.

Cilj je donošenja ovoga Zakona stvaranje potrebnog međunarodnopravnog okvira za izručenja između Republike Hrvatske i Sjedinjenih Američkih Država.

III. OSNOVNA PITANJA KOJA SE PREDLAŽU UREDITI ZAKONOM

Ovim se Zakonom potvrđuje Ugovor, kako bi njegove odredbe u smislu članka 141. Ustava Republike Hrvatske postale dio unutarnjeg pravnog poretka Republike Hrvatske.

Kako je predviđeno člankom 3. stavkom 2. Sporazuma o izručenju između Europske unije i Sjedinjenih Američkih Država potpisanog 25. lipnja 2003. Vlade dviju država potvrdile su da se, u skladu s odredbama Ugovora, Sporazum o izručenju između Europske unije i Sjedinjenih Američkih Država primjenjuje u odnosu na bilateralni ugovor o izručenju koji je trenutačno na snazi između Republike Hrvatske i Sjedinjenih Američkih Država pod uvjetima kako se propisuje u pojedinim člancima Priloga Ugovoru: u člancima I. i II. Priloga Ugovoru uređuje se opseg kaznenih djela koja podliježu izručenju; u članku III. stavku 1. Priloga Ugovoru uređuje se način slanja zamolbe za izručenje i popratnih isprava te se predviđa alternativna metoda za slanje zamolbe za izručenje i popratnih isprava nakon privremenog uhićenja; u članku III. stavku 3. Priloga Ugovoru uređuju se uvjeti u pogledu potvrđivanja, ovjeravanja ili legalizacije zamolbe za izručenje i popratnih isprava; u članku IV. stavku 1. Priloga Ugovoru dopušta se alternativni put slanja zamolbe za privremeno uhićenje; u članku III. *bis* Priloga Ugovoru uređuje se put podnošenja dodatnih podataka; u članku X. *bis* Priloga Ugovoru uređuje se privremena predaja osobe protiv koje se vodi postupak ili koja služi kaznu u zamoljenoj državi; u članku X. Priloga Ugovoru uređuje se odluka o zahtjevima više država za izručenje ili predaju iste osobe; u članku X. *ter* Priloga Ugovoru uređuje se korištenje pojednostavljenih postupaka izručenja; u članku X. *quater* Priloga Ugovoru uređuju se zamolbe za tranzit pritvorenih osoba; u članku VIII. *bis* Priloga Ugovoru uređuje se izručenje u odnosu na djela za koje je predviđena smrtna kazna u državi moliteljici; i u članku III. *ter* Priloga Ugovoru uređuju se savjetovanja u slučajevima kada država moliteljica razmatra podnošenje posebno osjetljivih informacija u prilog njezine zamolbe za izručenje.

Prilog je sastavni dio Ugovora koji će se primjenjivati nakon njegovog stupanja na snagu.

Nadalje, Ugovor sadrži odredbu o tome da se Ugovor primjenjuje na kaznena djela počinjena prije i nakon njegovog stupanja na snagu; odredbu o tome na koje se zamolbe primjenjuje Ugovor u odnosu na vrijeme stupanja Ugovora na snagu, te završnu odredbu kojom se uređuje način njegovog stupanja na snagu te postupanje u slučaju prestanka Sporazuma o izručenju između Europske unije i Sjedinjenih Američkih Država.

Imajući u vidu da suvremeni kriminalitet predstavlja problem globalnih razmjera koji predstavlja izravnu prijetnju slobodi i životu pojedinaca, Republika Hrvatska se potvrđivanjem ovog Ugovora želi priključiti inicijativi jačanja mehanizama izručenja s ciljem učinkovite borbe radi njegovog suzbijanja.

IV. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna financijska sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

V. ZAKONI KOJIMA SE POTVRĐUJU MEĐUNARODNI UGOVORI

Temelj za donošenje ovoga Zakona nalazi se u članku 207. a Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, br. 81/13, 113/16, 69/17 i 29/18), prema kojemu se zakoni kojima se, u

skladu s Ustavom Republike Hrvatske potvrđuju međunarodni ugovori donose se u pravilu u jednom čitanju, a postupak donošenja pokreće se podnošenjem konačnog prijedloga zakona o potvrđivanju međunarodnog ugovora.

S obzirom na prirodu postupka potvrđivanja međunarodnih ugovora, kojim država i formalno izražava spremnost biti vezana već sklopljenim međunarodnim ugovorom, kao i na činjenicu da se u ovoj fazi postupka, u pravilu ne može mijenjati ili dopunjavati tekst međunarodnog ugovora, predlaže se ovaj Konačni prijedlog zakona raspraviti i prihvatiti u jednom čitanju.

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU
VLADE REPUBLIKE HRVATSKE I VLADE SJEDINJENIH AMERIČKIH DRŽAVA
KOJI PREDSTAVLJA INSTRUMENT PREDVIĐEN ČLANKOM 3. STAVKOM 2.
SPORAZUMA O IZRUČENJU IZMEĐU EUROPSKE UNIJE I SJEDINJENIH
AMERIČKIH DRŽAVA POTPISANOG 25. LIPNJA 2003., U POGLEDU PRIMJENE
UGOVORA O IZRUČENJU POTPISANOG 25. LISTOPADA 1901.**

Članak 1.

Potvrđuje se Ugovor između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Sjedinjenih Američkih Država koji predstavlja instrument predviđen člankom 3. stavkom 2. Sporazuma o izručenju između Europske unije i Sjedinjenih Američkih Država potpisanog 25. lipnja 2003., u pogledu primjene Ugovora o izručenju potpisanog 25. listopada 1901., potpisan u Washingtonu 10. prosinca 2019., u izvorniku na hrvatskom i engleskom jeziku.

Članak 2.

Tekst Ugovora iz članka 1. ovoga Zakona, u izvorniku na hrvatskom jeziku, glasi:

Ugovor

između

Vlade Republike Hrvatske

i

Vlade Sjedinjenih Američkih Država

koji predstavlja instrument predviđen člankom 3. stavkom 2. Sporazuma o izručenju između Europske unije i Sjedinjenih Američkih Država potpisanog 25. lipnja 2003., u pogledu primjene Ugovora o izručenju potpisanog 25. listopada 1901.

Vlada Republike Hrvatske

i

Vlada Sjedinjenih Američkih Država

sporazumjele su se kako slijedi:

Članak 1.

Kako je predviđeno člankom 3. stavkom 2. Sporazuma o izručenju između Europske unije i Sjedinjenih Američkih Država potpisanog 25. lipnja 2003. (dalje u tekstu „Sporazum o izručenju između EU-a i SAD-a“), Vlade Republike Hrvatske i Sjedinjenih Američkih Država potvrđuju da se, u skladu s odredbama ovog Ugovora, Sporazum o izručenju između EU-a i SAD-a primjenjuje u odnosu na bilateralni ugovor o izručenju koji je trenutačno na snazi između Republike Hrvatske i Sjedinjenih Američkih Država (Ugovor između Kraljevine Srbije i Sjedinjenih Američkih Država o uzajamnom izručivanju odbjeglih od pravde potpisan 25. listopada 1901., dalje u tekstu „Ugovor o izručenju iz 1901.“), pod sljedećim uvjetima:

- (a) člankom 4. Sporazuma o izručenju između EU-a i SAD-a kako je utvrđen u člancima I. i II. Priloga ovom Ugovoru uređuje se opseg kaznenih djela koja podliježu izručenju;
- (b) člankom 5. stavkom 1. i člankom 7. stavkom 1. Sporazuma o izručenju između EU-a i SAD-a kako su utvrđeni u članku III. stavku 1. Priloga ovom Ugovoru uređuje se način slanja zamolbe za izručenje i popratnih isprava te se predviđa alternativna metoda za slanje zamolbe za izručenje i popratnih isprava nakon privremenog uhićenja;
- (c) člankom 5. stavkom 2. Sporazuma o izručenju između EU-a i SAD-a kako je utvrđen u članku III. stavku 3. Priloga ovom Ugovoru uređuju se uvjeti u pogledu potvrđivanja, ovjeravanja ili legalizacije zamolbe za izručenje i popratnih isprava;
- (d) člankom 6. Sporazuma o izručenju između EU-a i SAD-a kako je utvrđen u članku IV. stavku 1. Priloga ovom Ugovoru dopušta se alternativni put slanja zamolbe za privremeno uhićenje;
- (e) člankom 8. Sporazuma o izručenju između EU-a i SAD-a kako je utvrđen u članku III. *bis* Priloga ovom Ugovoru uređuje se put podnošenja dodatnih podataka;
- (f) člankom 9. Sporazuma o izručenju između EU-a i SAD-a kako je utvrđen u članku X. *bis* Priloga ovom Ugovoru uređuje se privremena predaja osobe protiv koje se vodi postupak ili koja služi kaznu u zamoljenoj državi;
- (g) člankom 10. Sporazuma o izručenju između EU-a i SAD-a kako je utvrđen u članku X. Priloga ovom Ugovoru uređuje se odluka o zahtjevima više država za izručenje ili predaju iste osobe;
- (h) člankom 11. Sporazuma o izručenju između EU-a i SAD-a kako je utvrđen u članku X. *ter* Priloga ovom Ugovoru uređuje se korištenje pojednostavljenih postupaka izručenja;
- (i) člankom 12. Sporazuma o izručenju između EU-a i SAD-a kako je utvrđen u članku X. *quater* Priloga ovom Ugovoru uređuju se zamolbe za tranzit pritvorenih osoba;
- (j) člankom 13. Sporazuma o izručenju između EU-a i SAD-a kako je utvrđen u članku VIII. *bis* Priloga ovom Ugovoru uređuje se izručenje u odnosu na djela za koje je predviđena smrtna kazna u državi moliteljici; i
- (k) člankom 14. Sporazuma o izručenju između EU-a i SAD-a kako je utvrđen u članku III. *ter* Priloga ovom Ugovoru uređuju se savjetovanja u slučajevima kada država moliteljica razmatra podnošenje posebno osjetljivih informacija u prilog njezine zamolbe za izručenje.

Članak 2.

Prilog odražava integrirani tekst odredaba Ugovora o izručenju iz 1901. i Sporazuma o izručenju između EU-a i SAD-a. Vlade Republike Hrvatske i Sjedinjenih Američkih Država usuglasile su se revidirati određene članke Ugovora o izručenju iz 1901. u svrhu manjih numeričkih i terminoloških izmjena u Prilogu. Nadalje, smatrat će se da se izraz „visoke ugovorne stranke“ odnosi na Vlade Republike Hrvatske i Sjedinjenih Američkih Država. Prilog je sastavni dio ovog Ugovora koji će se primjenjivati nakon stupanja na snagu ovog Ugovora.

Članak 3.

U skladu s člankom 16. Sporazuma o izručenju između EU-a i SAD-a, ovaj Ugovor primjenjuje se na kaznena djela počinjena prije i nakon njegovog stupanja na snagu.

Članak 4.

Ovaj Ugovor ne primjenjuje se na zamolbe za izručenje koje su podnesene prije njegovog stupanja na snagu, osim što se, u skladu s člankom 16. Sporazuma o izručenju između EU-a i SAD-a, članci I., II. i X. *bis* Priloga primjenjuju na zamolbe podnesene prije tog stupanja na snagu.

Članak 5.

1. Ovaj Ugovor podliježe okončanju odgovarajućih primjenjivih unutarnjih postupaka Republike Hrvatske i Sjedinjenih Američkih Država za stupanje na snagu. Vlade Republike Hrvatske i Sjedinjenih Američkih Država potom razmjenjuju diplomatskim putem pisane obavijesti kojima se potvrđuje da su ti postupci okončani. Ovaj Ugovor stupa na snagu nakon obavljene razmjene obavijesti, s datumom primitka posljednje obavijesti.
2. U slučaju prestanka Sporazuma o izručenju između EU-a i SAD-a, ovaj Ugovor prestaje, te se primjenjuje Ugovor o izručenju iz 1901. Unatoč tome, Vlade Republike Hrvatske i Sjedinjenih Američkih Država mogu se dogovoriti da će nastaviti primjenjivati neke ili sve odredbe ovog Ugovora.

U POTVRDU TOGA niže potpisani, propisno ovlašteni od strane njihovih Vlada, potpisali su ovaj Ugovor.

SASTAVLJENO u Washingtonu, u dva primjerka, dana 10. prosinca 2019., na hrvatskom i engleskom jeziku, pri čemu su oba teksta jednako vjerodostojna.

**ZA VLADU
REPUBLIKE HRVATSKE:**

**Dražen Bošnjaković, v. r.
ministar pravosuđa
Republike Hrvatske**

**ZA VLADU
SJEDINJENIH AMERIČKIH DRŽAVA:**

**William P. Barr, v. r.
glavni državni odvjetnik Sjedinjenih
Američkih Država**

PRILOG

Članak I. Cilj i svrha

Vlada Republike Hrvatske i Vlada Sjedinjenih Američkih Država suglasne su izručiti jedna drugoj osobe koje budu nađene na njihovim dotičnim državnim područjima, a koje su tražene radi progona ili izricanja ili izvršenja kazne za kaznena djela određena u sljedećem članku, pod uvjetom da će se tako postupiti samo na osnovi takvih dokaza koji, prema zakonima mjesta gdje tražena osoba bude nađena, mogu opravdati njezin pritvor i suđenje kao da je djelo tamo i počinjeno.

Članak II. Kaznena djela koja podliježu izručenju

1. Kazneno djelo smatra se kaznenim djelom koje podliježe izručenju ako je za njega prema zakonima države moliteljice i zamoljene države predviđena kazna lišavanja slobode u najdužem trajanju od više od jedne godine ili teža kazna. Kazneno djelo također se smatra kaznenim djelom koje podliježe izručenju ako se ono sastoji od pokušaja ili dogovora radi počinjenja ili sudjelovanja u počinjenju kaznenog djela koje podliježe izručenju. Kad se zamolba odnosi na izvršenje presude osobi koja je osuđena za kazneno djelo koje podliježe izručenju, lišenje slobode koje je preostalo za odsluženje mora biti najmanje četiri mjeseca.
2. Ako se izručenje odobrava za kazneno djelo koje podliježe izručenju, izručenje se također odobrava za bilo koje drugo kazneno djelo navedeno u zamolbi ako je za to kazneno djelo predviđena kazna zatvora od jedne godine ili manje, pod uvjetom da je udovoljeno svim drugim uvjetima za izručenje.
3. Za potrebe ovog članka, kazneno djelo smatra se kaznenim djelom koje podliježe izručenju:
 - (a) neovisno o tome svrstavaju li zakoni države moliteljice i zamoljene države kazneno djelo u istu kategoriju kaznenih djela ili opisuju li kazneno djelo istom terminologijom;
 - (b) neovisno o tome je li kazneno djelo takvo kazneno djelo za koje savezni zakon Sjedinjenih Američkih Država zahtijeva postojanje elemenata kao što su prijevoz između saveznih država, ili korištenje pošte ili dugih sredstava koja se odnose na trgovinu između saveznih država ili trgovinu s inozemstvom, pošto su ti elementi samo za potrebe utvrđivanja nadležnosti saveznog suda u Sjedinjenim Američkim Državama; i
 - (c) u kaznenim predmetima koji se odnose na poreze, carine, nadzor deviznog poslovanja te uvoz i izvoz robe, neovisno o tome predviđaju li zakoni države moliteljice i zamoljene države iste vrste poreza, carina ili nadzora deviznog poslovanja, ili uvoza ili izvoza iste vrste robe.
4. Ako je kazneno djelo počinjeno izvan državnog područja države moliteljice, izručenje se odobrava, u skladu s drugim zahtjevima za izručenje koji se primjenjuju, ako zakoni zamoljene države predviđaju kaznu za kazneno djelo koje je počinjeno izvan njezinog državnog područja pod sličnim okolnostima. Ako zakoni zamoljene države ne predviđaju

kaznu za kazneno djelo koje je počinjeno izvan njezinog državnog područja pod sličnim okolnostima, izvršno tijelo zamoljene države može, po slobodnoj ocjeni, odobriti izručenje pod uvjetom da je udovoljeno svim drugim zahtjevima koji se primjenjuju za izručenje.

Članak III.

Postupci izručenja i potrebni dokumenti

1. Zamolbe za izručenje i popratne isprave šalju se diplomatskim putem. Ako je osoba čije je izručenje zatraženo privremeno uhićena od strane zamoljene države, država moliteljica može ispuniti svoju obvezu slanja zamolbe za izručenje i popratnih isprava diplomatskim putem podnošenjem zamolbe i isprava veleposlanstvu zamoljene države koje se nalazi u državi moliteljici. U tom slučaju, datum primitka takve zamolbe od strane veleposlanstva smatra se datumom primitka od strane zamoljene države za potrebe primjene roka kojemu mora biti udovoljeno na temelju članka IV., a kako bi se omogućilo daljnje zadržavanje te osobe.
2. Ako je osoba čije je izručenje zatraženo osuđena za kazneno djelo, dostavlja se propisno ovjerena preslika presude suda na kojem je osuđena, ili ako je bjegunac samo okrivljen za kazneno djelo, dostavlja se propisno ovjerena preslika naloga za uhićenje u državi u kojoj je kazneno djelo počinjeno, kao i iskaza ili drugih dokaza na temelju kojih je taj nalog izdan.
3. Isprave koje imaju potvrdu ili pečat Ministarstva pravosuđa, ili ministarstva nadležnog za vanjske poslove države moliteljice, dopuštene su u postupcima za izručenje u zamoljenoj državi bez daljnje ovjere, potvrde ili druge legalizacije. „Ministarstvo pravosuđa“ za Republiku Hrvatsku znači Ministarstvo pravosuđa Republike Hrvatske, a za Sjedinjene Američke Države znači Ministarstvo pravosuđa Sjedinjenih Američkih Država.
4. U mjeri u kojoj to nije u suprotnosti s ovim Ugovorom, izručenje bjegunaca prema odredbama ovog Ugovora provodi se u Republici Hrvatskoj odnosno u Sjedinjenim Američkim Državama u skladu sa zakonima kojima se uređuje izručenje koji su u dotično vrijeme na snazi u zamoljenoj državi.

Članak III. bis

Dodatni podaci

1. Zamoljena država može zatražiti od države moliteljice da unutar razumnog vremenskog roka koji ona odredi dostavi dodatne podatke ako smatra da podaci koji su dostavljeni u prilog zamolbe za izručenje nisu dostatni za ispunjenje uvjeta ovog Ugovora.
2. Navedeni dodatni podaci mogu se zatražiti i dostaviti izravno između Ministarstva pravosuđa Republike Hrvatske i Ministarstva pravosuđa Sjedinjenih Američkih Država.

Članak III. ter
Zamolba koja sadrži osjetljive informacije

Kad država moliteljica razmatra podnošenje posebno osjetljivih informacija u prilog njezine zamolbe za izručenje, ona se može savjetovati sa zamoljenom državom kako bi se utvrdilo u kojoj mjeri zamoljena država može zaštititi te informacije. Ako zamoljena država ne može zaštititi informacije na način na koji to traži država moliteljica, država moliteljica će razmotriti hoće li informacije svejedno dostaviti.

Članak IV.
Privremeno uhićenje

1. Zamolbe za privremeno uhićenje mogu se izravno podnositi između Ministarstava pravosuđa Republike Hrvatske i Ministarstva pravosuđa Sjedinjenih Američkih Država kao alternativa diplomatskom putu. Za potrebe podnošenja takve zamolbe mogu se također koristiti usluge Međunarodne organizacije kriminalističke policije (Interpol).
2. Privremeno zadržavanje bjegunca prestaje i on se pušta na slobodu ako formalna zamolba za njegovo izručenje, uz potrebne dokaze o kaznenom djelu, nije dostavljena prema odredbama ovog Ugovora, u roku od dva mjeseca od datuma njegovog privremenog uhićenja i zadržavanja.

Članak V.
Izručenje vlastitih državljana

Nijedna od visokih ugovornih stranaka nije dužna izručiti svoje državljane prema odredbama ovog Ugovora.

Članak VI.
Politička kaznena djela

1. Bjegunac neće biti izručen ako je kazneno djelo za koje se traži njegovo izručenje političke naravi ili ako on dokaže da je zamolba za njegovo izručenje, zapravo, upućena s namjerom da ga se pokuša kazniti za kazneno djelo političke naravi.
2. Nijedna osoba koju jedna visoka ugovorna stranka preda drugoj neće biti podložna suđenju niti će joj se suditi, niti će biti kažnjena za bilo koje političko kazneno djelo ili za bilo koji čin s tim u vezi, a koji su počinjeni prije njezina izručenja.
3. Ako se otvori bilo kakvo pitanje o tome je li neki predmet obuhvaćen odredbama ovog članka, odluka izvršnog tijela zamoljene države, odnosno države koja je odobrila izručenje, bit će konačna.

Članak VII. Zastara

Izručenje se neće odobriti, u skladu s odredbama ovog Ugovora, ako je u odnosu na pravni postupak ili izvršenje kazne za djelo koje je počinila tražena osoba nastupila zastara, u skladu sa zakonima zamoljene države.

Članak VIII. Pravilo specijalnosti

Nijedna osoba koju jedna visoka ugovorna stranka preda drugoj neće, bez slobodno dane i javno izjavljene suglasnosti te osobe, biti podložna suđenju niti će joj se suditi, niti će biti kažnjena za bilo koje kazneno djelo počinjeno prije njezina izručenja, osim onog zbog kojeg je bila izručena, dok ne bude imala priliku vratiti se u državu iz koje je predana.

Članak VIII. bis Smrtna kazna

Kada je za kazneno djelo za koje se traži izručenje predviđena smrtna kazna prema zakonima države moliteljice, a za koje nije predviđena smrtna kazna prema zakonima zamoljene države, zamoljena država može odobriti izručenje pod uvjetom da se traženoj osobi neće izreći smrtna kazna ili, ako država moliteljica ne može udovoljiti tom uvjetu iz postupovnih razloga, zamoljena država može odobriti izručenje pod uvjetom da se, ako smrtna kazna bude izrečena, ona neće izvršiti. Ako država moliteljica prihvati izručenje podložno uvjetima u skladu s ovim člankom, ona je dužna poštovati uvjete. Ako država moliteljica ne prihvaća uvjete, zahtjev za izručenje može biti odbijen.

Članak IX. Oduzimanje predmeta

Svi oduzeti predmeti koji se nalaze u posjedu tražene osobe u trenutku njezinog uhićenja, bilo da predstavljaju korist od kaznenog djela za koje se tereti ili su važni kao dokazi u dokazivanju kaznenog djela, u mjeri u kojoj je to izvedivo i u skladu sa zakonima dotičnih država, predaju se državi moliteljici kada dođe do izručenja. Unatoč tome, propisno će se poštovati prava trećih osoba u pogledu takvih predmeta.

Članak X. Zamolbe više država za izručenje ili predaju

1. Ako zamoljena država primi zamolbe od države moliteljice i od bilo koje druge države ili država radi izručenja iste osobe, bilo za isto ili za različita kaznena djela, izvršno tijelo zamoljene države određuje kojoj će državi, ako ikojoj, izručiti tu osobu.
2. Ako Republika Hrvatska primi zamolbu za izručenje od Sjedinjenih Američkih Država i zahtjev za predaju prema Europskom uhidbenom nalogu u odnosu na istu osobu, za isto ili za različita kaznena djela, ministar pravosuđa Republike Hrvatske određuje državu kojoj će, ako ikojoj, izručiti ili predati tu osobu.

3. Kod donošenja odluke na temelju stavaka 1. i 2. ovog članka, zamoljena država razmatra sve bitne čimbenike, uključujući, no ne ograničavajući se na sljedeće čimbenike:
 - (a) jesu li zahtjevi podneseni sukladno ugovoru;
 - (b) mjesta počinjenja svakog od kaznenih djela;
 - (c) odgovarajuće interese država koje podnose zahtjev;
 - (d) težinu kaznenih djela;
 - (e) državljanstvo žrtve;
 - (f) mogućnost daljnjeg izručenja između država koje podnose zahtjev; i
 - (g) kronološki slijed u kojem su primljeni zahtjevi od država koje ih podnose.

Članak X. bis **Privremena predaja**

1. Ako je zamolba za izručenje odobrena u slučaju osobe protiv koje se vodi postupak ili koja služi kaznu u zamoljenoj državi, zamoljena država može privremeno predati traženu osobu državi moliteljici za potrebe kaznenog postupka.
2. Tako predana osoba drži se u pritvoru u državi moliteljici i vraća se zamoljenoj državi po završetku postupka protiv te osobe, sukladno uvjetima koji se određuju sporazumom između države moliteljice i zamoljene države. Vrijeme provedeno u pritvoru na državnom području države moliteljice tijekom kaznenog postupka u toj državi može se odbiti od vremena koje još treba odslužiti u zamoljenoj državi.

Članak X. ter **Pojednostavljeno izručenje**

Ako tražena osoba pristane na izručenje državi moliteljici, zamoljena država može, sukladno načelima i postupcima predviđenima u njezinom pravnom sustavu, izručiti osobu što je prije moguće, bez provođenja daljnjeg postupka. Pristanak tražene osobe može uključivati suglasnost s odricanjem od zaštite koju pruža pravilo specijalnosti.

Članak X. quater **Tranzit**

1. Sjedinjene Američke Države mogu preko svojeg državnog područja odobriti prijevoz osobe koju treća država predaje Republici Hrvatskoj ili koju Republika Hrvatska predaje trećoj državi. Republika Hrvatska može preko svojeg državnog područja odobriti prijevoz osobe koju treća država predaje Sjedinjenim Američkim Državama ili koju Sjedinjene Američke Države predaju trećoj državi.
2. Zamolba za tranzit podnosi se diplomatskim putem ili izravno između Ministarstva pravosuđa Republike Hrvatske i Ministarstva pravosuđa Sjedinjenih Američkih Država. Također se mogu koristiti usluge Interpola za dostavljanje takvog zahtjeva. Zamolba

sadržava opis osobe koja se prevozi i kratku izjavu o činjeničnom stanju. Osoba u tranzitu zadržava se u pritvoru tijekom razdoblja tranzita.

3. Odobrenje nije potrebno kada se koristi zračni prijevoz i kada se ne planira slijetanje na državnom području tranzitne države. Ako se dogodi neplanirano slijetanje, država u kojoj se dogodilo neplanirano slijetanje može zatražiti zamolbu za tranzit sukladno stavku 2. ovog članka. Sve mjere potrebne za sprječavanje bijega osobe poduzimaju se do završetka tranzita, pod uvjetom da je zamolba za tranzit zaprimljena unutar 96 sati od neplaniranog slijetanja.

Članak XI. Troškovi

Troškove nastale uhićenjem, zadržavanjem, ispitivanjem i izručenjem bjegunaca prema ovom Ugovoru snosi država u čije ime je izručenje zatraženo, pod uvjetom da Vlada koja podnosi zamolbu neće biti obvezna snositi bilo kakve troškove za usluge onih javnih službenika Vlade od koje se traži izručenje koji primaju fiksnu plaću, i pod uvjetom da naknada za usluge onih javnih službenika koji primaju samo naknade ili povlastice ne prelazi njihove uobičajene naknade za djela ili usluge koje obavljaju kad se takva djela ili usluge obavljaju u redovnom kaznenom postupku prema zakonima države čiji su službenici.

Članak XII. Prestanak

Ovaj Ugovor ostaje na snazi za vrijeme od šest mjeseci nakon što bilo koja od ugovornih Vlada dostavi obavijest o namjeri njegovog okončanja.

Članak 3.

Provedba ovoga Zakona u djelokrugu je tijela državne uprave nadležnog za poslove pravosuđa.

Članak 4.

Na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, Ugovor iz članka 1. ovoga Zakona nije na snazi, te će se podaci o njegovom stupanju na snagu objaviti u skladu s odredbom članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora (Narodne novine, broj 28/96).

Članak 5.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama.

OBRAZLOŽENJE

Uz članak 1.

Člankom 1. utvrđuje se da Hrvatski sabor potvrđuje Ugovor, sukladno odredbi članka 140. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske, čime se iskazuje formalni pristanak Republike Hrvatske da bude vezana Ugovorom, na temelju čega će ovaj pristanak biti iskazan i u odnosima s drugom ugovornom strankom.

Uz članak 2.

Članak 2. sadrži tekst Ugovora u izvorniku na hrvatskom jeziku.

Uz članak 3.

Člankom 3. utvrđuje se da je provedba Zakona u djelokrugu tijela državne uprave nadležnog za poslove pravosuđa.

Uz članak 4.

Člankom 4. utvrđuje se da na dan stupanja na snagu Zakona, Ugovor nije na snazi te da će se podaci o njegovom stupanju na snagu objaviti u skladu s odredbom članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora (Narodne novine, broj 28/96).

Uz članak 5.

Člankom 5. uređuje se stupanje Zakona na snagu.

PRILOG – Preslika teksta Ugovora u izvorniku na hrvatskom i engleskom jeziku

**Ugovor
između
Vlade Republike Hrvatske**

i

Vlade Sjedinjenih Američkih Država

koji predstavlja instrument predviđen člankom 3. stavkom 2. Sporazuma o izručenju između Europske unije i Sjedinjenih Američkih Država potpisanog 25. lipnja 2003., u pogledu primjene Ugovora o izručenju potpisanog 25. listopada 1901.

Vlada Republike Hrvatske

i

Vlada Sjedinjenih Američkih Država

sporazumjele su se kako slijedi:

Članak 1.

Kako je predviđeno člankom 3. stavkom 2. Sporazuma o izručenju između Europske unije i Sjedinjenih Američkih Država potpisanog 25. lipnja 2003. (dalje u tekstu „Sporazum o izručenju između EU-a i SAD-a“), Vlade Republike Hrvatske i Sjedinjenih Američkih Država potvrđuju da se, u skladu s odredbama ovog Ugovora, Sporazum o izručenju između EU-a i SAD-a primjenjuje u odnosu na bilateralni ugovor o izručenju koji je trenutačno na snazi između Republike Hrvatske i Sjedinjenih Američkih Država (Ugovor između Kraljevine Srbije i Sjedinjenih Američkih Država o uzajamnom izručivanju odbjeglih od pravde potpisan 25. listopada 1901., dalje u tekstu „Ugovor o izručenju iz 1901.“), pod sljedećim uvjetima:

- (a) člankom 4. Sporazuma o izručenju između EU-a i SAD-a kako je utvrđen u člancima I. i II. Priloga ovom Ugovoru uređuje se opseg kaznenih djela koja podliježu izručenju;
- (b) člankom 5. stavkom 1. i člankom 7. stavkom 1. Sporazuma o izručenju između EU-a i SAD-a kako su utvrđeni u članku III. stavku 1. Priloga ovom Ugovoru uređuje se način slanja zamolbe za izručenje i popratnih isprava te se predviđa alternativna metoda za slanje zamolbe za izručenje i popratnih isprava nakon privremenog uhićenja;
- (c) člankom 5. stavkom 2. Sporazuma o izručenju između EU-a i SAD-a kako je utvrđen u članku III. stavku 3. Priloga ovom Ugovoru uređuju se uvjeti u pogledu potvrđivanja, ovjeravanja ili legalizacije zamolbe za izručenje i popratnih isprava;
- (d) člankom 6. Sporazuma o izručenju između EU-a i SAD-a kako je utvrđen u članku IV. stavku 1. Priloga ovom Ugovoru dopušta se alternativni put slanja zamolbe za privremeno uhićenje;
- (e) člankom 8. Sporazuma o izručenju između EU-a i SAD-a kako je utvrđen u članku III. *bis* Priloga ovom Ugovoru uređuje se put podnošenja dodatnih podataka;
- (f) člankom 9. Sporazuma o izručenju između EU-a i SAD-a kako je utvrđen u članku X. *bis* Priloga ovom Ugovoru uređuje se privremena predaja osobe protiv koje se vodi postupak ili koja služi kaznu u zamoljenoj državi;
- (g) člankom 10. Sporazuma o izručenju između EU-a i SAD-a kako je utvrđen u članku X. Priloga ovom Ugovoru uređuje se odluka o zahtjevima više država za izručenje ili predaju iste osobe;
- (h) člankom 11. Sporazuma o izručenju između EU-a i SAD-a kako je utvrđen u članku X. *ter* Priloga ovom Ugovoru uređuje se korištenje pojednostavljenih postupaka izručenja;
- (i) člankom 12. Sporazuma o izručenju između EU-a i SAD-a kako je utvrđen u članku X. *quater* Priloga ovom Ugovoru uređuju se zamolbe za tranzit pritvorenih osoba;
- (j) člankom 13. Sporazuma o izručenju između EU-a i SAD-a kako je utvrđen u članku VIII. *bis* Priloga ovom Ugovoru uređuje se izručenje u odnosu na djela za koje je predviđena smrtna kazna u državi moliteljici; i

- (k) člankom 14. Sporazuma o izručenju između EU-a i SAD-a kako je utvrđen u članku III. *ter* Priloga ovom Ugovoru uređuju se savjetovanja u slučajevima kada država moliteljica razmatra podnošenje posebno osjetljivih informacija u prilog njezine zamolbe za izručenje.

Članak 2.

Prilog odražava integrirani tekst odredaba Ugovora o izručenju iz 1901. i Sporazuma o izručenju između EU-a i SAD-a. Vlade Republike Hrvatske i Sjedinjenih Američkih Država usuglasile su se revidirati određene članke Ugovora o izručenju iz 1901. u svrhu manjih numeričkih i terminoloških izmjena u Prilogu. Nadalje, smatrat će se da se izraz „visoke ugovorne stranke” odnosi na Vlade Republike Hrvatske i Sjedinjenih Američkih Država. Prilog je sastavni dio ovog Ugovora koji će se primjenjivati nakon stupanja na snagu ovog Ugovora.

Članak 3.

U skladu s člankom 16. Sporazuma o izručenju između EU-a i SAD-a, ovaj Ugovor primjenjuje se na kaznena djela počinjena prije i nakon njegovog stupanja na snagu.

Članak 4.

Ovaj Ugovor ne primjenjuje se na zamolbe za izručenje koje su podnesene prije njegovog stupanja na snagu, osim što se, u skladu s člankom 16. Sporazuma o izručenju između EU-a i SAD-a, članci I., II. i X. *bis* Priloga primjenjuju na zamolbe podnesene prije tog stupanja na snagu.

Članak 5.

1. Ovaj Ugovor podliježe okončanju odgovarajućih primjenjivih unutarnjih postupaka Republike Hrvatske i Sjedinjenih Američkih Država za stupanje na snagu. Vlade Republike Hrvatske i Sjedinjenih Američkih Država potom razmjenjuju diplomatskim putem pisane obavijesti kojima se potvrđuje da su ti postupci okončani. Ovaj Ugovor stupa na snagu nakon obavljene razmjene obavijesti, s datumom primitka posljednje obavijesti.
2. U slučaju prestanka Sporazuma o izručenju između EU-a i SAD-a, ovaj Ugovor prestaje, te se primjenjuje Ugovor o izručenju iz 1901. Unatoč tome, Vlade Republike Hrvatske i Sjedinjenih Američkih Država mogu se dogovoriti da će nastaviti primjenjivati neke ili sve odredbe ovog Ugovora.

U POTVRDU TOGA niže potpisani, propisno ovlašteni od strane njihovih Vlada, potpisali su ovaj Ugovor.

SASTAVLJENO u Washingtonu, u dva primjerka, dana 10. prosinca 2019., na hrvatskom i engleskom jeziku, pri čemu su oba teksta jednako vjerodostojna.

ZA VLADU
REPUBLIKE HRVATSKE:

ZA VLADU
SJEDINJENIH AMERIČKIH DRŽAVA:

PRILOG

Članak I. Cilj i svrha

Vlada Republike Hrvatske i Vlada Sjedinjenih Američkih Država suglasne su izručiti jedna drugoj osobe koje budu nađene na njihovim dotičnim državnim područjima, a koje su tražene radi progona ili izricanja ili izvršenja kazne za kaznena djela određena u sljedećem članku, pod uvjetom da će se tako postupiti samo na osnovi takvih dokaza koji, prema zakonima mjesta gdje tražena osoba bude nađena, mogu opravdati njezin pritvor i suđenje kao da je djelo tamo i počinjeno.

Članak II. Kaznena djela koja podliježu izručenju

1. Kazneno djelo smatra se kaznenim djelom koje podliježe izručenju ako je za njega prema zakonima države moliteljice i zamoljene države predviđena kazna lišavanja slobode u najdužem trajanju od više od jedne godine ili teža kazna. Kazneno djelo također se smatra kaznenim djelom koje podliježe izručenju ako se ono sastoji od pokušaja ili dogovora radi počinjenja ili sudjelovanja u počinjenju kaznenog djela koje podliježe izručenju. Kad se zamolba odnosi na izvršenje presude osobi koja je osuđena za kazneno djelo koje podliježe izručenju, lišenje slobode koje je preostalo za odsluženje mora biti najmanje četiri mjeseca.
2. Ako se izručenje odobrava za kazneno djelo koje podliježe izručenju, izručenje se također odobrava za bilo koje drugo kazneno djelo navedeno u zamolbi ako je za to kazneno djelo predviđena kazna zatvora od jedne godine ili manje, pod uvjetom da je udovoljeno svim drugim uvjetima za izručenje.
3. Za potrebe ovog članka, kazneno djelo smatra se kaznenim djelom koje podliježe izručenju:
 - (a) neovisno o tome svrstavaju li zakoni države moliteljice i zamoljene države kazneno djelo u istu kategoriju kaznenih djela ili opisuju li kazneno djelo istom terminologijom;
 - (b) neovisno o tome je li kazneno djelo takvo kazneno djelo za koje savezni zakon Sjedinjenih Američkih Država zahtijeva postojanje elemenata kao što su prijevoz između saveznih država, ili korištenje pošte ili dugih sredstava koja se odnose na trgovinu između saveznih država ili trgovinu s inozemstvom, pošto su ti elementi samo za potrebe utvrđivanja nadležnosti saveznog suda u Sjedinjenim Američkim Državama; i
 - (c) u kaznenim predmetima koji se odnose na poreze, carine, nadzor deviznog poslovanja te uvoz i izvoz robe, neovisno o tome predviđaju li zakoni države moliteljice i zamoljene države iste vrste poreza, carina ili nadzora deviznog poslovanja, ili uvoza ili izvoza iste vrste robe.
4. Ako je kazneno djelo počinjeno izvan državnog područja države moliteljice, izručenje se odobrava, u skladu s drugim zahtjevima za izručenje koji se primjenjuju, ako zakoni zamoljene države predviđaju kaznu za kazneno djelo koje je počinjeno izvan njezinog državnog područja pod sličnim okolnostima. Ako zakoni zamoljene države ne predviđaju kaznu za kazneno djelo koje je počinjeno izvan njezinog državnog područja pod sličnim okolnostima, izvršno tijelo zamoljene države može, po slobodnoj ocjeni, odobriti izručenje pod uvjetom da je udovoljeno svim drugim zahtjevima koji se primjenjuju za izručenje.

Članak III.
Postupci izručenja i potrebni dokumenti

1. Zamolbe za izručenje i popratne isprave šalju se diplomatskim putem. Ako je osoba čije je izručenje zatraženo privremeno uhićena od strane zamoljene države, država moliteljica može ispuniti svoju obvezu slanja zamolbe za izručenje i popratnih isprava diplomatskim putem podnošenjem zamolbe i isprava veleposlanstvu zamoljene države koje se nalazi u državi moliteljici. U tom slučaju, datum primitka takve zamolbe od strane veleposlanstva smatra se datumom primitka od strane zamoljene države za potrebe primjene roka kojemu mora biti udovoljeno na temelju članka IV., a kako bi se omogućilo daljnje zadržavanje te osobe.
2. Ako je osoba čije je izručenje zatraženo osuđena za kazneno djelo, dostavlja se propisno ovjerena preslika presude suda na kojem je osuđena, ili ako je bjegunac samo okrivljen za kazneno djelo, dostavlja se propisno ovjerena preslika naloga za uhićenje u državi u kojoj je kazneno djelo počinjeno, kao i iskaza ili drugih dokaza na temelju kojih je taj nalog izdan.
3. Isprave koje imaju potvrdu ili pečat Ministarstva pravosuđa, ili ministarstva nadležnog za vanjske poslove države moliteljice, dopuštene su u postupcima za izručenje u zamoljenoj državi bez daljnje ovjere, potvrde ili druge legalizacije. „Ministarstvo pravosuđa“ za Republiku Hrvatsku znači Ministarstvo pravosuđa Republike Hrvatske, a za Sjedinjene Američke Države znači Ministarstvo pravosuđa Sjedinjenih Američkih Država.
4. U mjeri u kojoj to nije u suprotnosti s ovim Ugovorom, izručenje bjegunaca prema odredbama ovog Ugovora provodi se u Republici Hrvatskoj odnosno u Sjedinjenim Američkim Državama u skladu sa zakonima kojima se uređuje izručenje koji su u dotično vrijeme na snazi u zamoljenoj državi.

Članak III. bis
Dodatni podaci

1. Zamoljena država može zatražiti od države moliteljice da unutar razumnog vremenskog roka koji ona odredi dostavi dodatne podatke ako smatra da podaci koji su dostavljeni u prilog zamolbe za izručenje nisu dostatni za ispunjenje uvjeta ovog Ugovora.
2. Navedeni dodatni podaci mogu se zatražiti i dostaviti izravno između Ministarstva pravosuđa Republike Hrvatske i Ministarstva pravosuđa Sjedinjenih Američkih Država.

Članak III. ter
Zamolba koja sadrži osjetljive informacije

Kad država moliteljica razmatra podnošenje posebno osjetljivih informacija u prilog njezine zamolbe za izručenje, ona se može savjetovati sa zamoljenom državom kako bi se utvrdilo u kojoj mjeri zamoljena država može zaštititi te informacije. Ako zamoljena država ne može zaštititi informacije na način na koji to traži država moliteljica, država moliteljica će razmotriti hoće li informacije svejedno dostaviti.

Članak IV.
Privremeno uhićenje

1. Zamolbe za privremeno uhićenje mogu se izravno podnositi između Ministarstva pravosuđa Republike Hrvatske i Ministarstva pravosuđa Sjedinjenih Američkih Država kao alternativa diplomatskom putu. Za potrebe podnošenja takve zamolbe mogu se također koristiti usluge Međunarodne organizacije kriminalističke policije (Interpol).

2. Privremeno zadržavanje bjegunca prestaje i on se pušta na slobodu ako formalna zamolba za njegovo izručenje, uz potrebne dokaze o kaznenom djelu, nije dostavljena prema odredbama ovog Ugovora, u roku od dva mjeseca od datuma njegovog privremenog uhićenja i zadržavanja.

Članak V. Izručenje vlastitih državljana

Nijedna od visokih ugovornih stranaka nije dužna izručiti svoje državljane prema odredbama ovog Ugovora.

Članak VI. Politička kaznena djela

1. Bjegunac neće biti izručen ako je kazneno djelo za koje se traži njegovo izručenje političke naravi ili ako on dokaže da je zamolba za njegovo izručenje, zapravo, upućena s namjerom da ga se pokuša kazniti za kazneno djelo političke naravi.
2. Nijedna osoba koju jedna visoka ugovorna stranka preda drugoj neće biti podložna suđenju niti će joj se suditi, niti će biti kažnjena za bilo koje političko kazneno djelo ili za bilo koji čin s tim u vezi, a koji su počinjeni prije njezina izručenja.
3. Ako se otvori bilo kakvo pitanje o tome je li neki predmet obuhvaćen odredbama ovog članka, odluka izvršnog tijela zamoljene države, odnosno države koja je odobrila izručenje, bit će konačna.

Članak VII. Zastara

Izručenje se neće odobriti, u skladu s odredbama ovog Ugovora, ako je u odnosu na pravni postupak ili izvršenje kazne za djelo koje je počinila tražena osoba nastupila zastara, u skladu sa zakonima zamoljene države.

Članak VIII. Pravilo specijalnosti

Nijedna osoba koju jedna visoka ugovorna stranka preda drugoj neće, bez slobodno dane i javno izjavljene suglasnosti te osobe, biti podložna suđenju niti će joj se suditi, niti će biti kažnjena za bilo koje kazneno djelo počinjeno prije njezina izručenja, osim onog zbog kojeg je bila izručena, dok ne bude imala priliku vratiti se u državu iz koje je predana.

Članak VIII. bis Smrtna kazna

Kada je za kazneno djelo za koje se traži izručenje predviđena smrtna kazna prema zakonima države moliteljice, a za koje nije predviđena smrtna kazna prema zakonima zamoljene države, zamoljena država može odobriti izručenje pod uvjetom da se traženoj osobi neće izreći smrtna kazna ili, ako država moliteljica ne može udovoljiti tom uvjetu iz postupovnih razloga, zamoljena država može odobriti izručenje pod uvjetom da se, ako smrtna kazna bude izrečena, ona neće izvršiti. Ako država moliteljica prihvati izručenje podložno uvjetima u skladu s ovim člankom, ona je dužna poštovati uvjete. Ako država moliteljica ne prihvaća uvjete, zahtjev za izručenje može biti odbijen.

Članak IX. Oduzimanje predmeta

Svi oduzeti predmeti koji se nalaze u posjedu tražene osobe u trenutku njezinog uhićenja, bilo da predstavljaju korist od kaznenog djela za koje se tereti ili su važni kao dokazi u dokazivanju kaznenog djela, u mjeri u kojoj je to izvedivo i u skladu sa zakonima dotičnih država, predaju se državi moliteljici kada dođe do izručenja. Unatoč tome, propisno će se poštovati prava trećih osoba u pogledu takvih predmeta.

Članak X. Zamolbe više država za izručenje ili predaju

1. Ako zamoljena država primi zamolbe od države moliteljice i od bilo koje druge države ili država radi izručenja iste osobe, bilo za isto ili za različita kaznena djela, izvršno tijelo zamoljene države određuje kojoj će državi, ako ikojoj, izručiti tu osobu.
2. Ako Republika Hrvatska primi zamolbu za izručenje od Sjedinjenih Američkih Država i zahtjev za predaju prema Europskom uhidbenom nalogu u odnosu na istu osobu, za isto ili za različita kaznena djela, ministar pravosuđa Republike Hrvatske određuje državu kojoj će, ako ikojoj, izručiti ili predati tu osobu.
3. Kod donošenja odluke na temelju stavaka 1. i 2. ovog članka, zamoljena država razmatra sve bitne čimbenike, uključujući, no ne ograničavajući se na sljedeće čimbenike:
 - (a) jesu li zahtjevi podneseni sukladno ugovoru;
 - (b) mjesta počinjenja svakog od kaznenih djela;
 - (c) odgovarajuće interese država koje podnose zahtjev;
 - (d) težinu kaznenih djela;
 - (e) državljanstvo žrtve;
 - (f) mogućnost daljnjeg izručenja između država koje podnose zahtjev; i
 - (g) kronološki slijed u kojem su primljeni zahtjevi od država koje ih podnose.

Članak X. bis Privremena predaja

1. Ako je zamolba za izručenje odobrena u slučaju osobe protiv koje se vodi postupak ili koja služi kaznu u zamoljenoj državi, zamoljena država može privremeno predati traženu osobu državi moliteljici za potrebe kaznenog postupka.
2. Tako predana osoba drži se u pritvoru u državi moliteljici i vraća se zamoljenoj državi po završetku postupka protiv te osobe, sukladno uvjetima koji se određuju sporazumom između države moliteljice i zamoljene države. Vrijeme provedeno u pritvoru na državnom području države moliteljice tijekom kaznenog postupka u toj državi može se odbiti od vremena koje još treba odslužiti u zamoljenoj državi.

Članak X. ter Pojednostavljeno izručenje

Ako tražena osoba pristane na izručenje državi moliteljici, zamoljena država može, sukladno načelima i postupcima predviđenima u njezinom pravnom sustavu, izručiti osobu što je prije moguće, bez provođenja daljnjeg postupka. Pristanak tražene osobe može uključivati suglasnost s odricanjem od zaštite koju pruža pravilo specijalnosti.

Članak X. *quater* **Tranzit**

1. Sjedinjene Američke Države mogu preko svojeg državnog područja odobriti prijevoz osobe koju treća država predaje Republici Hrvatskoj ili koju Republika Hrvatska predaje trećoj državi. Republika Hrvatska može preko svojeg državnog područja odobriti prijevoz osobe koju treća država predaje Sjedinjenim Američkim Državama ili koju Sjedinjene Američke Države predaju trećoj državi.
2. Zamolba za tranzit podnosi se diplomatskim putem ili izravno između Ministarstva pravosuđa Republike Hrvatske i Ministarstva pravosuđa Sjedinjenih Američkih Država. Također se mogu koristiti usluge Interpola za dostavljanje takvog zahtjeva. Zamolba sadržava opis osobe koja se prevozi i kratku izjavu o činjeničnom stanju. Osoba u tranzitu zadržava se u pritvoru tijekom razdoblja tranzita.
3. Odobrenje nije potrebno kada se koristi zračni prijevoz i kada se ne planira slijetanje na državnom području tranzitne države. Ako se dogodi neplanirano slijetanje, država u kojoj se dogodilo neplanirano slijetanje može zatražiti zamolbu za tranzit sukladno stavku 2. ovog članka. Sve mjere potrebne za sprječavanje bijega osobe poduzimaju se do završetka tranzita, pod uvjetom da je zamolba za tranzit zaprimljena unutar 96 sati od neplaniranog slijetanja.

Članak XI. **Troškovi**

Troškove nastale uhićenjem, zadržavanjem, ispitivanjem i izručenjem bjegunaca prema ovom Ugovoru snosi država u čije ime je izručenje zatraženo, pod uvjetom da Vlada koja podnosi zamolbu neće biti obvezna snositi bilo kakve troškove za usluge onih javnih službenika Vlade od koje se traži izručenje koji primaju fiksnu plaću, i pod uvjetom da naknada za usluge onih javnih službenika koji primaju samo naknade ili povlastice ne prelazi njihove uobičajene naknade za djela ili usluge koje obavljaju kad se takva djela ili usluge obavljaju u redovnom kaznenom postupku prema zakonima države čiji su službenici.

Članak XII. **Prestanak**

Ovaj Ugovor ostaje na snazi za vrijeme od šest mjeseci nakon što bilo koja od ugovornih Vlada dostavi obavijest o namjeri njegovog okončanja.

Agreement
between
the Government of the Republic of Croatia
and
the Government of the United States of America
comprising the Instrument as contemplated by Article 3(2) of the Agreement on Extradition
between the European Union and the United States of America signed 25 June 2003,
as to the Application of the Treaty on Extradition signed 25 October 1901

The Government of the Republic of Croatia
and
the Government of the United States of America
have agreed as follows:

Article 1

As contemplated by Article 3(2) of the Agreement on Extradition between the European Union and the United States of America signed 25 June 2003 (hereinafter "the EU-U.S. Extradition Agreement"), the Governments of the Republic of Croatia and the United States of America acknowledge that, in accordance with the provisions of this Agreement, the EU-U.S. Extradition Agreement is applied in relation to the bilateral extradition treaty currently in force between the Republic of Croatia and the United States of America (the Treaty between the Kingdom of Serbia and the United States of America for the Extradition of Fugitives from Justice, signed 25 October 1901, hereinafter "the 1901 Treaty on Extradition"), under the following terms:

- (a) Article 4 of the EU-U.S. Extradition Agreement as set forth in Articles I and II of the Annex to this Agreement shall govern the scope of extraditable offenses;
- (b) Articles 5(1) and 7(1) of the EU-U.S. Extradition Agreement as set forth in Article III(1) of the Annex to this Agreement shall govern the mode of transmission of the extradition request and supporting documents, and shall provide an alternative method for transmission of the request for extradition and supporting documents following provisional arrest;
- (c) Article 5(2) of the EU-U.S. Extradition Agreement as set forth in Article III(3) of the Annex to this Agreement shall govern the requirements concerning certification, authentication or legalization of the extradition request and supporting documents;
- (d) Article 6 of the EU-U.S. Extradition Agreement as set forth in Article IV(1) of the Annex to this Agreement shall authorize an alternative channel of transmission of requests for provisional arrest;
- (e) Article 8 of the EU-U.S. Extradition Agreement as set forth in Article III *bis* of the Annex to this Agreement shall govern the channel to be used for submitting supplementary information;
- (f) Article 9 of the EU-U.S. Extradition Agreement as set forth in Article X *bis* of the Annex to this Agreement shall govern the temporary surrender of a person being proceeded against or serving a sentence in the requested State;
- (g) Article 10 of the EU-U.S. Extradition Agreement as set forth in Article X of the Annex to this Agreement shall govern the decision on requests made by several states for the extradition or surrender of the same person;
- (h) Article 11 of the EU-U.S. Extradition Agreement as set forth in Article X *ter* of the Annex to this Agreement shall govern the use of simplified extradition procedures;
- (i) Article 12 of the EU-U.S. Extradition Agreement as set forth in Article X *quater* of the Annex to this Agreement shall govern requests for transit of persons in custody;
- (j) Article 13 of the EU-U.S. Extradition Agreement as set forth in Article VIII *bis* of the Annex to this Agreement shall govern extradition with respect to conduct punishable by death in the requesting State; and

- (k) Article 14 of the EU-U.S. Extradition Agreement as set forth in Article III *ter* of the Annex to this Agreement shall govern consultations where the requesting State contemplates the submission of particularly sensitive information in support of a request for extradition.

Article 2

The Annex reflects the integrated text of the provisions of the 1901 Treaty on Extradition and the EU-U.S. Extradition Agreement. The Governments of the Republic of Croatia and the United States of America have agreed to revise certain articles of the 1901 Treaty on Extradition to make minor numbering and terminological modifications in the Annex. In addition, the term "high contracting parties" shall be understood to refer to the Governments of the Republic of Croatia and the United States of America. The Annex is an integral part of this Agreement that shall apply upon entry into force of this Agreement.

Article 3

In accordance with Article 16 of the EU-U.S. Extradition Agreement, this Agreement shall apply to offenses committed before as well as after it enters into force.

Article 4

This Agreement shall not apply to requests for extradition made prior to its entry into force, except that, in accordance with Article 16 of the EU-U.S. Extradition Agreement, Articles I, II and X bis of the Annex shall be applicable to requests made prior to such entry into force.

Article 5

1. This Agreement shall be subject to the completion by the Republic of Croatia and the United States of America of their respective applicable internal procedures for entry into force. The Governments of the Republic of Croatia and the United States of America shall thereupon exchange through the diplomatic channel written notifications confirming that such procedures have been completed. The Agreement shall enter into force upon completion of the exchange of notifications, on the date of receipt of the last notification.
2. In the event of termination of the U.S.-EU Extradition Agreement, this Agreement shall be terminated and the 1901 Treaty on Extradition shall be applied. The Governments of the Republic of Croatia and the United States of America nevertheless may agree to continue to apply some or all of the provisions of this Agreement.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, being duly authorized by their respective Governments, have signed this Agreement.

DONE at Washington, in duplicate, this 10th day of December, 2019, in the Croatian and English languages, both texts being equally authentic.

FOR THE GOVERNMENT OF
THE REPUBLIC OF CROATIA:

FOR THE GOVERNMENT OF
THE UNITED STATES OF AMERICA:

ANNEX

Article I Object and Purpose

The Government of the Republic of Croatia and the Government of the United States of America mutually agree to deliver up persons who shall be found within their respective territories and are sought for prosecution or for imposition or service of a sentence with respect to any of the offenses specified in the following Article, provided that this shall only be done upon such evidence as, according to the laws of the place where the person sought shall be found, would justify his or her apprehension and commitment for trial if the offense had been committed there.

Article II Extraditable Offenses

1. An offense shall be an extraditable offense if it is punishable under the laws of the requesting and requested States by deprivation of liberty for a maximum period of more than one year or by a more severe penalty. An offense shall also be an extraditable offense if it consists of an attempt or conspiracy to commit, or participation in the commission of, an extraditable offense. Where the request is for enforcement of the sentence of a person convicted of an extraditable offense, the deprivation of liberty remaining to be served must be at least four months.
2. If extradition is granted for an extraditable offense, it shall also be granted for any other offense specified in the request if the latter offense is punishable by one year's deprivation of liberty or less, provided that all other requirements for extradition are met.
3. For purposes of this Article, an offense shall be considered an extraditable offense:
 - (a) regardless of whether the laws in the requesting and requested States place the offense within the same category of offenses or describe the offense by the same terminology;
 - (b) regardless of whether the offense is one for which United States federal law requires the showing of such matters as interstate transportation, or use of the mails or of other facilities affecting interstate or foreign commerce, such matters being merely for the purpose of establishing jurisdiction in a United States federal court; and
 - (c) in criminal cases relating to taxes, customs duties, currency control and the import or export of commodities, regardless of whether the laws of the requesting and requested States provide for the same kinds of taxes, customs duties, or controls on currency or on the import or export of the same kinds of commodities.
4. If the offense has been committed outside the territory of the requesting State, extradition shall be granted, subject to the other applicable requirements for extradition, if the laws of the requested State provide for the punishment of an offense committed outside its territory in similar circumstances. If the laws of the requested State do not provide for the punishment of an offense committed outside its territory in similar circumstances, the executive authority of the requested State, at its discretion, may grant extradition provided that all other applicable requirements for extradition are met.

Article III
Extradition Procedures and Required Documents

1. Requests for extradition and supporting documents shall be transmitted through the diplomatic channel. If the person whose extradition is sought is held under provisional arrest by the requested State, the requesting State may satisfy its obligation to transmit its request for extradition and supporting documents through the diplomatic channel by submitting the request and documents to the Embassy of the requested State located in the requesting State. In that case, the date of receipt of such request by the Embassy shall be considered to be the date of receipt by the requested State for purposes of applying the time limit that must be met under Article IV to enable the person's continued detention.
2. If the person whose extradition is requested shall have been convicted of an offense, a duly authenticated copy of the sentence of the Court in which he has been convicted, or if the fugitive is merely charged with an offense, a duly authenticated copy of the warrant of arrest in the State where the offense has been committed, and of the depositions or other evidence upon which such warrant was issued, shall be produced.
3. Documents that bear the certificate or seal of the Ministry of Justice, or Ministry or Department responsible for foreign affairs, of the requesting State shall be admissible in extradition proceedings in the requested State without further certification, authentication, or other legalization. "Ministry of Justice" shall, for the Republic of Croatia, mean the Ministry of Justice of the Republic of Croatia, and, for the United States of America, the United States Department of Justice.
4. To the extent not inconsistent with this Treaty, the extradition of fugitives under the provisions of this Treaty shall be carried out in the Republic of Croatia and in the United States of America, respectively, in conformity with the laws regulating extradition for the time being in force in the State on which the demand for surrender is made.

Article III bis
Supplemental Information

1. The requested State may require the requesting State to furnish additional information within such reasonable length of time as it specifies, if it considers that the information furnished in support of the request for extradition is not sufficient to fulfill the requirements of this Treaty.
2. Such supplementary information may be requested and furnished directly between the Ministry of Justice of the Republic of Croatia and the United States Department of Justice.

Article III ter
Sensitive Information in a Request

Where the requesting State contemplates the submission of particularly sensitive information in support of its request for extradition, it may consult the requested State to determine the extent to which the information can be protected by the requested State. If the requested State cannot protect the information in the manner sought by the requesting State, the requesting State shall determine whether the information shall nonetheless be submitted.

Article IV
Provisional Arrest

1. Requests for provisional arrest may be made directly between the Ministry of Justice of the Republic of Croatia and the United States Department of Justice, as an alternative to the diplomatic channel. The facilities of the International Criminal Police Organization (Interpol) may also be used to transmit such a request.

2. The provisional detention of a fugitive shall cease and the prisoner be released if a formal requisition for his surrender, accompanied by the necessary evidence of criminality, has not been produced under the stipulations of this Treaty, within two months from the date of his provisional arrest and detention.

Article V Extradition of Nationals

Neither of the high contracting parties shall be bound to deliver up its own citizens under the stipulations of this Treaty.

Article VI Political Offenses

1. A fugitive criminal shall not be surrendered if the offense in respect of which his surrender is demanded be of a political character, or if he proves that the requisition for his surrender has, in fact, been made with a view to try to punish him for an offense of a political character.
2. No person surrendered by either of the high contracting parties to the other shall be triable or tried, or be punished, for any political offense, or for any act connected therewith, committed previously to his extradition.
3. If any questions shall arise as to whether a case comes within the provisions of this Article, the decision of the authorities of the Government on which the demand for surrender is made, or which may have granted the extradition, shall be final.

Article VII Limitations

Extradition shall not be granted, in pursuance of the provisions of this Treaty, if legal proceedings or the enforcement of the penalty for the act committed by the person claimed has become barred by limitation, according to the laws of the State to which the requisition is addressed.

Article VIII Rule of Specialty

No person surrendered by either of the high contracting parties to the other shall, without his consent, freely granted and publicly declared by him, be triable or tried or be punished for any offense committed prior to his extradition, other than that for which he was delivered up, until he shall have had an opportunity of returning to the State from which he was surrendered.

Article VIII *bis* Capital Punishment

Where the offense for which extradition is sought is punishable by death under the laws in the requesting State and not punishable by death under the laws in the requested State, the requested State may grant extradition on the condition that the death penalty shall not be imposed on the person sought, or if for procedural reasons such condition cannot be complied with by the requesting State, on condition that the death penalty if imposed shall not be carried out. If the requesting State accepts extradition subject to conditions pursuant to this Article, it shall comply with the conditions. If the requesting State does not accept the conditions, the request for extradition may be denied.

**Article IX
Seizure of Articles**

All articles seized which are in the possession of the person to be surrendered at the time of his apprehension, whether being the proceeds of the offense charged, or being material as evidence in making proof of the offense, shall, so far as practicable and in conformity with the laws of the respective States, be given up to the State making the demand, when the extradition takes place. Nevertheless, the rights of third parties with regard to such articles shall be duly respected.

**Article X
Requests for Extradition or Surrender from More Than One State**

1. If the requested State receives requests from the requesting State and from any other State or States for the extradition of the same person, either for the same offense or for different offenses, the executive authority of the requested State shall determine to which State, if any, it will surrender the person.
2. If the Republic of Croatia receives an extradition request from the United States of America and a request for surrender pursuant to the European arrest warrant for the same person, either for the same offense or for different offenses, the Minister of Justice of the Republic of Croatia shall determine to which State, if any, it will surrender the person.
3. In making its decision under paragraphs 1 and 2 of this Article, the requested State shall consider all of the relevant factors, including, but not limited to, the following:
 - (a) whether the requests were made pursuant to a treaty;
 - (b) the places where each of the offenses was committed;
 - (c) the respective interests of the requesting States;
 - (d) the seriousness of the offenses;
 - (e) the nationality of the victim;
 - (f) the possibility of any subsequent extradition between the requesting States; and
 - (g) the chronological order in which the requests were received from the requesting States.

**Article X bis
Temporary Surrender**

1. If a request for extradition is granted in the case of a person who is being proceeded against or is serving a sentence in the requested State, the requested State may temporarily surrender the person sought to the requesting State for the purpose of prosecution.
2. The person so surrendered shall be kept in custody in the requesting State and shall be returned to the requested State at the conclusion of the proceedings against that person, in accordance with the conditions to be determined by mutual agreement of the requesting and requested States. The time spent in custody in the territory of the requesting State pending prosecution in that State may be deducted from the time remaining to be served in the requested State.

**Article X ter
Simplified Extradition**

If the person sought consents to be surrendered to the requesting State, the requested State may, in accordance with the principles and procedures provided for under its legal system, surrender the person as expeditiously as possible without further proceedings. The consent of the person sought may include agreement to waiver of protection of the rule of speciality.

Article X *quater*
Transit

1. The United States of America may authorize transportation through its territory of a person surrendered to the Republic of Croatia by a third State, or by the Republic of Croatia to a third State. The Republic of Croatia may authorize transportation through its territory of a person surrendered to the United States of America by a third State, or by the United States of America to a third State.
2. A request for transit shall be made through the diplomatic channel or directly between the Ministry of Justice of the Republic of Croatia and the United States Department of Justice. The facilities of Interpol may also be used to transmit such a request. The request shall contain a description of the person being transported and a brief statement of the facts of the case. A person in transit shall be detained in custody during the period of transit.
3. Authorization is not required when air transportation is used and no landing is scheduled on the territory of the transit State. If an unscheduled landing does occur, the State in which the unscheduled landing occurs may require a request for transit pursuant to paragraph 2 of this Article. All measures necessary to prevent the person from absconding shall be taken until transit is effected, as long as the request for transit is received within 96 hours of the unscheduled landing.

Article XI
Expenses

The expenses incurred in the arrest, detention, examination, and delivery of fugitives under this Treaty shall be borne by the State in whose name the extradition is sought, provided, that the demanding Government shall not be compelled to bear any expense for the services of such public officers of the Government from which extradition is sought as received a fixed salary, and, provided, that the charge for the services of such public officers as receive only fees or perquisites shall not exceed their customary fees for the acts or services performed by them had such acts or services been performed in ordinary criminal proceedings under the laws of the State of which they are officers.

Article XII
Termination

This Treaty shall remain in force for a period of six months after either of the contracting Governments shall have given notice of a purpose to terminate it.